

der nylig talte (Rottbøll), har allerede bemærket, at det troede han heller ikke, jeg havde drømt om. Det havde vistnok ikke mange drømt om, og jeg vil ogsaa sige, at Beskaffenheden af Flertallet tiltaler mig ikke. Den ærede Minister er meget glad ved Flertallet — det maa jeg gaa ud fra efter den Maade, hvorpaa han sagde til mig, at det havde jeg nok ikke tænkt mig Muligheden af, at han havde været Mand for at skaffe et saadant Flertal. Nej, det har jeg ikke tænkt mig, og jeg har heller ikke ønsket det. Jeg er glad ved, at Socialdemokraterne, til Dels af de Grunde, det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (C. C. Andersen) nævnte, have sluttet sig til Planen. Jeg er glad ved det allerede af den Grund, at jeg tror, at hvis Sagen kunde komme i en anden Gænge, vilde de ogsaa være med. Men jeg kunde unægtelig ønsket, at det Flertal, som var til Stede i Folketinget, havde haft en anden Sammensætning, at det var blevet Følgen af, at Ministeren havde været i Stand til at faa de mere modstridende Anskuelse til at arbejde sammen.

Saa talte jeg om de manglende Planer, og Ministeren blev aabenbart meget glad, thi han sagde: det ærede Medlem modsiger sig selv, han har talt om Façaden, men Herregud, han har jo ligesom alle andre faaet disse udmærkede Planer af Façaden, sagde den ærede Minister. Ja, dette erkender jeg for saa vidt. Jeg skal ikke sige mere om disse Façadetegninger. Jeg ved ikke, hvis Skyld det er, at Reproduktionen er saa ulidelig slet, men lige som man i sin Tid skrev et Sted: „Dette skal være Troja“, saaledes er det Meningen her, at dette skal være Façadetegninger til Christiansborg Slot. Dette skal være Façadetegninger! Nu vel, men der staar i Loven — og den lovkære Minister lægger sikkert Vægt paa at følge Loven —, at „den endelige Plan“ bliver at forelægge Rigsdagen. Men til en endelig Plan hører Planer, Snit og Façadetegninger, og her er intet som helst andet end nogle uheldige Reproduktioner af Façaden. Jeg vil spørge den højtærede Minister, hvorledes skal jeg af dette kunne se det, som Ordføreren sagde dernede, at „Folketingssalen er nu kommen til at ligge i Beletagen og i det nordøstlige Hjørne; paa det tidligere Projekt fandtes den her anbragte Landstingsaal et andet Sted i den nordre Længe“. Nej, Lokaliteternes Placering maa man dog vel se af Planerne, men jeg slaar fast igen, at Planerne have aldeles ikke foreligget her. Nu sagde den

højtærede Minister, at det var virkelig ikke hans Sag at skaffe dem, det var Bureauets Sag; vilde jeg vide Besked om dette, maatte jeg selv skaffe mig Oplysning. Jeg erkender, at dette havde jeg ikke tænkt mig. Naar der fra Regeringen kommer et Lovforslag, saa troede jeg, Rigsdagens Medlemmer havde Krav paa at faa tilstillet de Oplysninger, som ere ganske nødvendige for at sætte sig ind i Sagen. Og det har man ogsaa erkendt ved at sende os dette! men at det er, som det er, viser, hvorledes det hele er gaaet med et Hastværk, der her, som jeg sagde før, i allerhøjeste Grad er Lastværk. Jeg vil derfor slaa fast, at den højtærede Minister har paa en — skal jeg sige ganske ejendommelig — Maade fortolket Loven, naar han mener, det er at opfylde dens Bydende om at forelægge Rigsdagen den endelige Plan at sende os dette. Jeg vil paa det bestemteste sige: det er ikke at opfylde Loven fuldt ud, ikke paa nogen Maade. Som sagt, jeg havde aldrig tænkt mig det muligt, at Medlemmerne selv skulde sørge for dens Slags Ting. Det bliver jo Resultatet af dette, at naar vi en anden Gang høre, at Folketinget har vedtaget noget, saa have vi selv at gaa omkring, jeg ved ikke hvor, og hente de forskellige Oplysninger, vi have Lyst til at faa. Men jeg gentager: der er ikke noget Medlem her, der har faaet tilstillet Planer over Slottet, vi have kun set nogle uheldige Reproduktioner af Façaden.

Rambusch: Det ærede 3die Medlem for 7de Kreds (Rottbøll) udtalte den Formodning, at naar største Delen af Tinget, som han antager, vil stemme for dette Forslag, er det af Frygt for, at det ellers ikke skulde blive til noget. Fra min Side er den Frygt ikke til Stede. Naar jeg anbefaler at stemme for det, er det ikke, fordi jeg frygter for, at det ellers ikke bliver til noget, men fordi jeg klart ser de overordentlige Vanskeligheder, der skulle overvindes, hvis der skal kunne naas noget bedre. Efter min Mening vil det nemlig da blive nødvendigt at tage det hele op igen fra Grunden af. Men selv om man gør dette, saa vil ethvert enkelt Skridt, der skal tilbagelægges, møde de samme Hindringer, som hidtil have stillet sig i Vejen. Og naar dertil kommer, at heller ikke den Plan, som efter min Overbevisning har nærmet sig mest til Idealet, har kunnet vinde fornøden Tilslutning, saa er man dog udsat for, at det, som efter min Mening maatte blive det bedste, vilde faa